"ఎలా!"

"ఎంతో దూరం నుంచే ఆ నక్షత్రం భూమ్మీద వున్న ఈ రాయిని ఆకర్షించింది. అయితే అర్మాకొలైటు ఆ రాతిలో తప్ప ఇంకెక్కడా లేదు. కాబట్టి ఫర్వాలేదు. కానీ ఆ పదార్థం- ఐ మీన్- అర్మాకొలైటు చంద్రుడిలో వుంది కాబట్టీ...." ప్రొఫెసర్ ఆగాడు.

".... ఎల్లుండి చంద్రుడికి ఆఖరిరోజు. మనం తేల్చుకోవల్సిందల్లా ఆ రాతిలోను, చంద్రుడిలోనూ వున్నది ఒకే పదార్థమా అని. అలాగానీ అయితే ఎల్లుండి చంద్రుడికి చివరి రోజు. అదే ప్రళయానికి నాంది."

అంతలో లోపల చప్పుడయింది. భట్ బయటికొచ్చేడు. అతడి మొహం అనందంతో వెలిగిపోతోంది.

"రెండు శిలల్లోని లోహం ఒకటే ప్రొఫెసర్" అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

*   *   *   *   *   *

ఇండియన్ టైమ్స్ పత్రికలో పడిన ఆ చిన్న వార్త చాలా సంచలనాన్ని కలిగించింది. భూమి ఆఖరవుతుందా? అన్న ఉత్తరాలూ, "చివరి రోజు" మీద వ్యాసాలూ, మరుసటి రోజుకే పత్రికా కార్యాలయానికి వచ్చి చేరుకున్నాయి.

ప్రాణం మీద మనిషి కెంత తీపో తెలిపేటందుకు నిదర్శనంగా ఆ వార్త నిజానిజాలడుగుతూ ఫోన్ కాల్స్.

ఈ వార్తని వెల్లడించిన ప్రొఫెసర్ క్వాలిఫికేషన్లు సామాన్యమైనవి కావు. ఈ విషయం ఎంక్వయిరీ చేసిన ఎడిటరు, శైలజని వెంటనే ఢిల్లీ పంపేడు. ఇలాంటి వార్తలే పత్రిక సర్క్యులేషన్ పెంచేవి. అందులోనూ ఏ పత్రికా వెయ్యని వార్త అది.

తను కనుక్కొన్న దాని మీద ఎడిటర్ ఉత్సాహం చూపించటంతో శైలజ సంతోషం పట్టశక్యం కాలేదు. ఆ రోజు ఆమె ఢిల్లీ వచ్చేసింది.

ఆమె ప్రొఫెసర్ని కలుసుకొనే సమయానికి భూమియొక్క ఆఖరి క్షణం ఎప్పుడూ అన్నది కరెక్టుగా లెక్క కట్టాడు. అలాగే చంద్రుడు తన పరిధి నుంచి తప్పుకొని ఎప్పుడు స్మాష్ అయిపోతాడూ అన్న విషయం కూడా.

మొదటిది ఆగస్టు పదిహేడు, రాత్రి పదకొండు గంటలా మూడు నిముషాల అయిదు సెకన్లకి.

ప్రధానమంత్రికి అందించటంకోసం రిపోర్టు తయారు చేస్తూండగా శైలజ ఆ గదిలోకి అడుగు పెట్టింది.

రమణ సంభ్రమాశ్చర్యాల్తో "ఇదేమిటి, మీరిక్కడికి వచ్చేరు?"

ఆమె నవ్వి వూరుకొంది.

ప్రొఫెసర్ కళ్ళు యెర్రగా వున్నాయి. రాత్రంతా నిద్రలేదతనికి. ఆ రాతిలోవున్న లోహమూ, చంద్రశిలలో వున్న లోహమూ ఒకటేనని తెలిసిన దగ్గర్నుంచీ అతడి మొహంలో నవ్వు మాయమైంది. అయితే అది ప్రాణభయం కాదు. అతడికి తెలుసు, భూమి నాశనం కాబోతోందనీ, దేవుడనేవాడే వుంటే, వాడు కూడా దాన్ని రక్షించలేడనీ.

కొత్త విషయాన్ని కనుక్కొనే ఉత్సాహంతో యింత వరకూ ముందుకు సాగేడు. కానీ చివరికి అంతా కనుక్కొని వెనుదిరిగి చూసుకొంటే.... తను సాధించిందేమిటి?

డిస్ట్రక్షన్- సర్వనాశనం!!

అతడకి నవ్వూ, ఏడుపూ ఒకేసారి వచ్చినయ్. అన్ని ఫీలింగులకూ అతీతుడైన ఆ వృద్ధుడి మనసులో కలవరం మొదలయింది.

"ఏం కనుక్కొన్నారు?" శైలజ అడిగింది.

"చాలా గొప్ప విషయాన్ని కనుక్కొన్నాం!" అన్నాడు రమణ ఉరకలేస్తున్న ఉత్సాహంతో. "రేపు రాత్రితో...."

"ఆగు....!" అరిచేడు ప్రొఫెసర్.

రమణ చెబుతున్నది ఆపి, చిత్రంగా అతడివైపు చూసేడు "ఈ విషయం వెల్లడి కావటానికి వీల్లేదు" అన్నాడు. అతడి ముడతలు పడ్డ చెక్కిళ్ళు ఆవేశంతో బిగుసుకున్నాయి. కళ్ళు తీక్షణంగా వెలుగుతున్నాయి. మనిషి ఆవేశంతో వూగిపోతున్నాడు.

పిడికిళ్ళు బిగించి "ఈ విషయం వెల్లడికావటానికి వీలులేదు. ముఖ్యంగా పత్రికల వాళ్ళకి-" అన్నాడు.

ఇన్నాళ్ళూ మిగతా అబ్జర్వేటరీస్ అన్నీ యీ విషయాన్ని యెందుకు వెల్లడి చెయలేదు? అమెరికా, రష్యాలు ఎందుకు చెప్పలేదు? ప్రొఫెసర్‌కి యిప్పుడు అర్థమయింది.... ఈ విషయం వెల్లడి చేయటంవల్ల వచ్చే లాభం ఏమిటి? కెవలం ప్రజల్లో భయోత్పాతం తప్ప. చావు ఎలానూ తప్పనప్పుడు అది తెలియకుండా చావటమే మంచిది అంతా నిశ్శబ్దంగా జరిగిపోవాలి. తమ పరిశోధన తమతోనే అంతం అయిపోవాలి..... ఈ ఆలోచనలతోనే అతడు చెప్పొద్దన్నాడు.

రమణ అతనివైపు నిదానంగా చూసేడు. రమణ ఆలోచన్లు వేరు. ఇంకోలా అర్థంచేసుకోన్నాడు.

ప్రపంచం ఇక పన్నెండు రోజుల్లో అఖరవబోతుంది. ఆ విషయం అందరికీ తెలిస్తే.... దీన్ని యీ విపత్కర పరిస్థితినుంచి రక్షించటానికి ప్రతి ఒక్కరూ ప్రయత్నిస్తారు ప్రతి సైంటిస్టూ ప్రాణాలు ధారపోసి దాన్ని ఆపటానికి పరిశోధనలు మొదలు పెడ్తాడు. ఈ వృద్ధుడు ఎందుకు తనని చెప్పొద్దంటున్నాడు-?

అతడికి చప్పున ఓ విషయం అర్థమయింది.

నోబుల్ ప్రైజ్!

అవును. నోబుల్ ప్రైజ్!

ఈ పదిరోజులు ఏదయినా కృషిచేసి, దీన్ని తనే సాధించాలని యీ ప్రొఫెసర్ ప్రయత్నం. ఒకవేళ తను సాధించలేకపోతే ఈ ప్రపంచం నాశనమైనా దానికి సిద్ధపడ్తాడు కానీ, యీ అవకాశం మరోకరికి దక్కనివ్వడు.

'మనిషెంత స్వార్థపరుడు' అనుకున్నాడు రమణ.

ఒకవైపు కొంపలంటుకుపోతూ వుంటే, ఇంకోవైపు అందులో తనకేం దొరుకుతుందా అని వెతుకుతున్నాడు ప్రొఫెసర్.

అతడో నిర్ణయానికి వచ్చాడు. ప్రొఫెసర్ వైపు సూటిగాచూసి "నేను చెప్పాలి. చెప్పకుండా నన్నెవరూ ఆపుచెయ్యలేరు" అన్నాడు. అని, ఆమెవైపు తిరిగి, "రేపు రాత్రి పన్నెండు గంటలకి...." అంటూ ఏదో అనబోయాడు.

ప్రొఫెసర్ కదిలేడు. నరనరాల్లో వున్న బలం అంతా చేతుల్లోకి తెచ్చుకొని, రమణ నోరు మియ్యటానికి ప్రయత్నించేడు. కానీ అతడి బలం చాల్లేదు. ఒక్క విసురుతో పడిపోయాడు. రమణ ఆమె వైపు తిరిగి, "మన పత్రికకి ఒక న్యూస్! ఎవరూ నమ్మలేనిది. గానీ పచ్చినిజం. ఎవరూ నమ్మకపోయినా అది నిజం! ఈ ప్రొఫెసర్ ఎంత గొప్పవాడో నాకు తెలుసు. కేవల స్వార్థంవల్ల ఇలా అయ్యేడు కానీ నిజంగా గొప్పవాడు. అతడి లెక్క తప్పటానికి వీల్లేదు. శైలజగారూ వినండి! రేపు చంద్రుడికి ఆఖరు రాత్రి, స్మాష్... చంద్రుడు స్మాష్ అవబోతున్నాడు. ప్రకటించండి. మన పత్రికలో పెద్ద అక్షరాలతో ప్రకటించండి. ప్రపంచపు భవితవ్యం రేపు రాత్రి పన్నెండు గంటలకి తేలిపోతుంది. అందర్నీ చూడమనండి. ప్రపంచాన్ని రక్షించటానికి అందర్నీ నడుం కట్టమనండి...."

శైలజ వడివడిగా బయటకు వెళ్ళిపోయింది. సంభాషణ వింటున్న ఒక స్వీపరు అక్కడ్నుంచి తప్పుకొన్నాడు.

గదిలో నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

ఒక మూలగా పడిపోయిన వృద్ధుడు మోచేతులమీద బలంగా లేవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ, "ఎంతపని చేశావురా మూర్ఖుడా!" అన్నాడు.

"ఈ విషయం అందరికీ తెలిస్తే ఎంత కల్లోలం! ఇది మిగతా సైంటిస్టులకి తెలియకనా వాళ్ళు ఊరుకొన్నది! ఈ పడకొండు రోజులూ ప్రపంచం అల్లకల్లోలం అయిపోతుంది. భగవంతుడా ఎలా ఇప్పుడు....?"

పది హేను రోజులు వెనక్కి.

శాన్‌ఫ్రాన్సిస్కో:

"ఈ విషయం అందరికీ తెలిస్తే..." అన్నాడు విలియమ్ రోగర్స్ యునైటెడ్ స్టేట్స్ ప్రెసిడెంట్.

ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

మెక్ లోపలికి వచ్చి కూర్చున్నాడు. జాన్ కళ్ళతోనే విష్ చేశాడు. అతడే అందర్లోకి యువకుడు.

తెల తెల వారుతోంది.

"ఏమిటీ సంగతి....?" కంఠం తగ్గించి అడిగేడు మెక్.

అందరి మొహాలూ సీరియస్‌గా ఉన్నాయి. జాన్ మౌనంగా ఓ కాగితాల కట్ట అందించేడు. దాదాపు పది పేజీలున్న రిపోర్ట్ అది. ఒక మూలగా 'మౌంట్ పలామోర్ అబ్జర్వేటరీ, కాలిఫోర్నియా' అని వుంది. తొందరగా కళ్ళతో చదవసాగేడు.

పూర్తి చెయ్యటానికి అయిదు నిమిషాలు పట్టింది.

ప్రాక్సిమా సెంక్చువరీ అనే నక్షత్రం భూమివైపుకి వస్తున్నది అన్న విషయాన్ని ముందు కనుక్కొన్నది రాయల్ అబ్జర్వేటరీ. వెంటనే గ్రీన్‌విచ్‌ని కాంటాక్ట్ చేసేరు వాళ్ళు. రేడియో ఆస్ట్రోలాజికల్ పరికరాల ద్వారా అది ఎంత వేగంతో వస్తున్నదీ, ఏ దిశగా వస్తున్నది కనుక్కోబడింది.

ఈ విధంగా ప్రొఫెసర్ అనందమార్గం కనుక్కొన్న విషయం అంతకు పదిహేను రోజుల ముందే సరి అయిన తేదీ, సమయంతో సహా గ్రహించబడింది.

ఆగష్టు పదిహేడు పదకొండు గంటలా పది సెకన్లకి ఆ గ్రహం భూమి ఆకర్షణ పరిధిగుండా మూడు సెకన్లకాలం పయనిస్తుంది. భూమి అడుగుపొరల్లో వుండే ఇనుము, లావా దాని ఆకర్షణ శక్తికి లోనై పెల్లుబుకుతాయి!

మిలియను సంవత్సరాల వయసున్న యీ భూమ్మీద చరాలన్నీ గుర్తుకూడా మిగలకుండా నాశనమైపోతాయి. విశ్వంలో వున్న కోట్ల కోట్ల గ్రహాల మాదిరిగానే భూమి కూడా నిస్తేజమైపోతుంది.

సముద్రాలు ఇంకిపోయి వాటిమీద లావా గట్టిపడుతుంది.

రెండు పరమాణులున్న ఆక్సిజన్ మూడో దాన్ని చేర్చుకొని ఓ జోనుగా మారుతుంది. భూమ్యాకర్షణ పరిధిలో ఆ నక్షత్రం రాగానే ఆ కుదుపుకి భూకంపం కలుగుతుంది. అగ్నిపర్వతాలు బ్రద్దలవుతాయి....

ఇక చదవలేదు అతడికి పరిస్థితి అర్థమయింది.

అయితే అది నిజమని నమ్మటానికే కొద్దిగా సమయం పట్టింది. ఎక్కడో లాస్ ఏంజిల్స్‌లో వెచ్చటి రగ్గుకింద పడుకున్న వాణ్ని లేపి ఇంకో రెండు నెలల్లో ప్రపంచం నాశనమైపోబోతుంది అని చెప్తే- అంత తొందరగా నమ్మబుద్ధికాదు. కల అయితే ఎంత బావుణ్ను అన్న భావన.

"ఇదంతా నిజమా- నిజంగా ఇలాగే జరుగుతుందా? ఆ నక్షత్రం తనదారి మార్చుకొనే వీలే లేదా-? ఈ ప్రశ్నలన్నీ రిపోర్టు చదవగానే నాకొచ్చినయ్" అన్నాడు రోగర్స్. "దీనికి సమాధానం ఆగష్టు ఆరో తారీఖున తెలుస్తుంది. ఎలా అని ప్రశ్నించకండి. ఈ ఒక్క విషయమూ రహస్యంగా ఉంచబడింది. అయితే అంతకన్నా ముఖ్య సమస్య ప్రెస్. ఈ విషయం బయటకు పొక్కగానే పత్రికలు దీన్ని తమ సర్క్యులేషన్ పెంచటానికి సాధారణంగా ఉపయోగించుకుంటాయి."

"అందరికీ తేలిస్తే ఏమవుతుంది?" ఫిన్చ్ అడిగాడు.

అప్పటివరకూ మౌనంగా కాగితాలు పరిశీలిస్తున్న కాస్టనోవా తలెత్తి నెమ్మదిగా అన్నాడు. "ఏమవుతుంది అని అడుగుతున్నావా మిష్టర్ ఫిన్చ్? ఈ నలభయి రోజుల్లోనూ ఘాతకాలు జరుగుతాయి. ప్రాణం ఎలాగూ పోతున్నదని తెలిసినప్పుడు మనిషి పనిచెయ్యటం మానేస్తాడు. ప్రాణమే పోతున్నప్పుడు నైతిక విలువ లెందుకని మనిషి వాటిని వదిలేస్తాడు. పోలిస్ ఉండదు.

గత పదకొండు సంవత్సరాలుగా వాషింగ్టన్‌లో అయిదు వందల శాతం నేరాల సంఖ్య పెరిగింది. ఈ నలభై రోజుల్లో అవి పదిహేను వందల శాతం అవుతాయి. రోజుకి ఎనభై రాబరీలవుతున్నాయి. అవి ఎనిమిది వందలవుతాయి. రేప్‌లు మనం అంచనా కట్టలేనంతగా పెరిగిపోతాయి. ఏం అవుతుందని అడక్కండి. ఏం అవదని అడగండి. మనుషులు బలహీనతలు మనకు తెలుసు. వచ్చేప్రళయం ఎలానూ తప్పనప్పుడు. దాన్ని ముందుగా వెల్లడించి కల్లోలం సృష్టించటం అవివేకం. ఆపటానికి శాయశక్తుల కృషిచేద్దాం కానీ ఆపగలమని అనుకోను. ప్రకృతి ముందు మనిషెంత....? మనం చెయ్యగలిగిందొక్కటే, మన ప్రయత్నాలు మనం చేస్తూ ప్రపంచానికి యీ విషయం తెలియకుండా ఆపుచెయ్యటం. అబ్జర్వేటరీస్ అన్నీ మూసెయ్యాలి. ఏదో మిషమీద అస్ట్రానమిస్ట్‌లనందర్నీ అరెస్టు.... నా ఉద్దేశ్యం జైలు కాదు.... అరెస్టు చెయ్యాలి. రాబోయే చావుని తల్చుకొని మనిషి చచ్చిపోవచ్చు- లేదా మనిషిలో రాక్షసుడు విజృంభించవచ్చు. ఈ రెంటినీ మనం సాధ్యమైనంత కాలం ఆపు చేయాలి.... రాక్షసుడు పుట్టకుండా మనిషి చావకుండా మనం ఆపుచెయ్యాలి."

అందరూ లేచారు.

సమావేశం ముగిసింది.

*   *   *   *   *   *

కొన్ని దినపత్రికలు ముఖ్యమైన ప్రదేశాల్లో రోజువారీ కూలీమీద మనుషుల్ని తమకి సమాచారం అందించే పనిమీద నియమిస్తాయి. వీరందించే సమాచారాన్ని బట్టి పారితోషికం నిర్ణయింపబడుతూ వుంటుంది.

ఉదాహరణకి ఉస్మానియా హాస్పిటల్‌లో 'టీ' అందించే కుర్రవాడు ఒక ముఖ్య దినపత్రికకి ఇన్‌ఫార్మర్. ఎవరెక్కడ కొట్టుకుని చచ్చినా, చావబోతున్నా అక్కడికే రావాలికదా. అప్పటికప్పుడు ఫస్ట్‌హాండ్ ఇన్ఫర్‌మేషన్- సేకరించి పత్రిక్కి అందిస్తూ వుంటాడు. అలాగే సికింద్రాబాద్ రైల్వేస్టేషన్‌లో మూటలెత్తే ఒక కూలి.

దినపత్రికల్లో పడాల్సిన వార్త గంట ఆలస్యం అయితే చచ్చిపోతుంది. మరుసటి రోజుకు ఏ విధంగానూ పనికిరాదు.

ఇండియన్ టైమ్స్ సబెడిటర్ శైలజ తనకు దొరికిన సమాచారాన్ని తన పత్రికకి పంపుతున్న సమయంలోనే నౌకరు రూపంలో గెస్ట్‌హౌస్‌లో వున్న ఇన్‌ఫార్మర్ ద్వారా యీ సమాచారం మిగతా పత్రికలకి తెలిసిపోయింది. ప్రపంచంలో అన్ని అబ్జర్వేటరీలూ మూయబడి వుండటం, ఆస్ట్రానమిస్ట్‌లతో ఇంటర్వ్యూలు దొరక్కపోవటంతో సమాచారం నిజం అన్న నిర్ధారణకి వచ్చేయి పత్రికలు.

పత్రికల వాళ్ళకి మోరల్స్ వున్నమాట నిజమే కానీ, మిగతావాళ్ళందరూ ప్రచురించి తాము ప్రచురించకపోతే ఎలా- అన్న ఉద్దేశ్యంతో అందరూ ప్రకటించేరు!

కొన్ని పత్రికలు తాటికాయలంత హెడ్‌లైన్సుతో "చంద్రుడు శాశ్వతంగా అస్తమించ బోతున్నాడా!". "చంద్రుడిక లేడా?" అని వేస్తే మరికొన్ని పత్రికలు- మరొక పదిరోజుల్లో భూమికి రాబోతున్న విపత్తు గమనించి వర్ణించేయి. పగులుతున్న అగ్నిపర్వతాల ఫోటోలూ, హృదయ విదారకంగా యేడుస్తూన్న పిల్లల ఫోటోలూ వేసేయి.

నిజంగా పదిరోజుల్లో యిదంతా జరగబోతుందని అందరికీ పరిపూర్ణంగా నమ్మకం చిక్కటలేదు. ఆ ఆత్మవంచన ఆనందాన్ని యిస్తున్నప్పుడు దాన్ని యెవరూ వదులుకోవటానికి ఇష్టపడడం లేదు.

ఎక్కడ చూసినా ఆ కబుర్లే. దాని గురించి ప్రసక్తే. అవుతుందని కొందరు, కాదని కొందరు వాదనలు. పైకిమాత్రం నవ్వు. నవ్వు వెనుక ఆందోళన. 'అలా కాదులే' అన్న ధైర్యం. మళ్ళీ ఏమవుతుందో అన్న దిగులు.

సమయం గడుస్తూనే వుంది.

సాయంత్రం అయింది.

రాత్రయింది.

ఆఫీసుల్లో ఎవరూ ఆ రోజు పనిచెయ్యలేదు.

అందులో ప్రధాని స్వయంగా చూసిన వింత ముఖ్యాంశము- దానికితోడు కొన్ని కల్పనలు, భూమి బీటవారింది వగైరా.

పదకొండయింది. ఈ విషయాన్ని నమ్మనివారు హాయిగా నిద్రపోతున్నారు. లోపల నమ్మి, పైకి నమ్మనట్టు నటించేవారు యేదో పనున్నట్టు బయటకొచ్చి ఆకాశం వైపు చూసి వెళుతున్నారు.

వివిధ దేశాల శాస్త్రజ్ఞులు శ్రీలంక చేరుకున్నారు.

పావు తక్కువ పన్నెండు....

అందరి మనసుల్లోనూ టెన్షన్.

టెలిస్కోప్ ప్రక్కన ప్రొఫెసర్ మొహంలో యే భావమూ లేకుండా నిలబడి వున్నాడు.